

1549

Posició del pronom *ho*: *ho has de fer*/*has de fer-ho*

(ALDC, IX, 2176. *Ho has de fer*)

El pronom feble *ho*, amb les seves var. *hu*, *h[w]*, *heu*, *hev*, *hau*, *hou*, *hue*, *lo* (veg. mapa 1372), pot aparèixer en anteposició (*ho has de fer*, *ho tens [tenes] de fer*, *ho tens que fer*, *ho ets de fer*, *lo tens de fer*, *hue tens de fer*, *hue tens que fer*) o en posposició (*has de fer-ho*, *tens de fer-ho*, *tiés que fe[we]*) a la locució d'obligatorietat; en ross. l'anteposició es fa davant l'infinitiu: *tenes de ho fer* 5, *tenes que ho fer* 5. Eventualment apareix

la reiteració del pronom al principi i al final: *ho has de fer-ho* 46, 145, *ho tens de fer-ho* 53.

En el conjunt catalanòfon predomina l'anteposició del pronom, sobretot en la construcció *ho tens de (que) fer*, freqüent en cat. occ., especialment en val. (cf. mapa 1548). Una i altra construcció són normatives (GIEC, 2016: 669; GEIEC, 2018: § 13.8).

